

плече, віддати все, навіть життя, заради іншого. Це квінтесенція його характеру, честі й людяності.

Він віддав життя, захищаючи не лише територію, а й найвищі людські цінності – братерство, честь і обов'язок. Його життя і його смерть стали для нас потужним, хоч і болісним, символом незламності духу.

За всіма його регаліями, посадами й бойовими заслугами стояла надзвичайно світла, добра й тепла людина. Володя був головною опорою для всієї родини – для мами, сестри Ірини та дружини Тетяни. Найглибший, невимовний біль ця втрата принесла саме їм. Неможливо знайти слова, щоб втамувати горе, яке впало на плечі його найрідніших. Ми можемо лише розділити цей біль, пропустивши через себе слова його дружини Тетяни: «Моє небо впало і розбилося. Загинув мій коханий чоловік, батько прекрасної донечки Софійки та чудового синочка Святославчика». Ці слова залишають нас безмовними.

Вони нагадують, що за кожним героїчним чином стоїть розбите небо найрідніших людей. І наш обов'язок – нести світло його пам'яті заради них: заради дружини, дітей, матері та сестри, які назавжди втратили найдорожче. Наш обов'язок – не дати цьому небу впасти остаточно. Ми маємо шанувати пам'ять Володі не лише сльозами, а діями: продовжувати його справу в аудиторіях, підтримувати його родину, боротися за ту вільну, сильну, освічену Україну, яку він так любив і за яку віддав життя.

Життя Володимира Брославського було цілісним і величним. Це – приклад служіння Україні на всіх фронтах, де він міг бути корисним: освітньому, науковому, громадському й військовому. Він був воїном світла, який боровся з темрявою – у знанні та на полі бою.

Наш святий обов'язок – берегти пам'ять про нього. Не просто пам'ятати, а продовжувати його справу. Наслідувати приклад мужності, честі й самопожертви.

Вічна слава Герою!

Андрій Кліш (Тернопіль)

ВОЛОДИМИР БРОСЛАВСЬКИЙ ЯК ОРГАНІЗАТОР НАУКИ

Володимир Брославський посідає помітне місце серед сучасних українських науковців та організаторів освітнього процесу, чия діяльність поєднує високий рівень наукової культури, видавничої ініціативи та вміння створювати інтелектуальні спільноти. Як керівник редакційно-видавничого центру «Літопис», він здійснив значний внесок у розвиток наукового книговидання в Україні. Під його керівництвом видавалися наукові збірники, монографії, навчальні посібники, матеріали конференцій, які сприяли популяризації вітчизняних наукових досягнень і забезпеченню доступу до якісної академічної літератури. Його редакційна діяльність відзначалася системністю, високими вимогами до наукового рівня текстів та ретельною увагою до академічної етики.

Володимир Брославський виступив також організатором ідейно-наукових платформ, серед яких особливо вагоме місце посідає цикл міжнародних конференцій «Проблеми та перспективи наук в умовах глобалізації». Цей науковий форум став місцем міждисциплінарного діалогу, де зустрічалися представники різних галузей знань – історії, філософії, педагогіки, економіки, культурології. Завдяки його зусиллям конференції набули статусу стабільного майданчика для обговорення актуальних тенденцій розвитку науки в глобальному контексті, сприяючи формуванню нової генерації дослідників, відкритих до інноваційних підходів і міжнародного співробітництва.

Важливою складовою діяльності Володимира Брославського є створення та підтримка освітнього порталу «Академія», який став сучасною онлайн-платформою для поширення наукових знань, комунікації між дослідниками та популяризації результатів наукових досліджень. Цей проєкт поєднує функції освітнього ресурсу, бібліотеки наукових публікацій і середовища для професійного спілкування, що суттєво розширило можливості для інтеграції української науки у світовий інформаційний простір.

Особливої уваги заслуговує організаторський і наставницький талант Володимира Брославського. Йому вдалося згуртувати навколо себе коло молодих дослідників, які згодом стали знаними науковцями, викладачами, керівниками кафедр і наукових підрозділів. Серед них – Юрій Древницький, Богдан Луговий, Андрій Кліш, Степан Прийдун, Руслан Куцик, Микола Галай. Його педагогічна та науково-організаційна діяльність базувалася на принципах відкритості, партнерства та довіри, що стимулювало творче зростання молодих учених і формувало середовище академічного взаємопідтримання.

Таким чином, Володимир Брославський постає як яскравий приклад науковця нового типу – дослідника, видавця, організатора й наставника, чия діяльність сприяє не лише розвиткові окремих галузей науки, але й утвердженню високих стандартів академічної культури в українському освітньому просторі.

Степан Прийдун (Тернопіль)

РОЛЬ ВОЛОДИМИРА БРОСЛАВСЬКОГО У РОЗРОБЦІ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ НОВІТНІХ ПІДХОДІВ ДО РОБОТИ З СТУДЕНТСЬКОЮ МОЛОДЦЮ

Брославський Володимир Любомирович був занадто багатогранною особистістю для того, щоб аналізувати окремі аспекти його професійної діяльності в розрізі. Ми всі знаємо, ті основні етапи його життя, становлення як фахівця і професіонала. Після завершення школи вступив на історичний факультет, навчаючись на якому з четвертого курсу починає працювати в рідному університеті у відділі виховної роботи. Саме цьому напрямку його професійної діяльності буде присвячена моя скромна спроба окреслити роль Володимира Любомировича у розробці та реалізації новітніх підходів до роботи з студентською молоддю, адже я мав за велику честь також розпочати свою трудову діяльність у відділі у справах молоді.

2 жовтня 2006 р. Володимир Брославський був призначений керівником відділу виховної роботи, який він очолював із перервами, зумовленими перебуваннями на службі у Збройних Силах України до своєї загибелі.

Призначення 28-річного Володимира Любомировича на цю посаду обумовлювалось тим, що незважаючи на досить молоді роки за час своєї роботи в університеті він зарекомендував себе як авторитетний працівник, який умів знаходити нестандартні вирішення складних завдань, а його інтелект, харизматичність, чесність і вірність принципам доповнювались потужно розвиненою цифровою компетентністю, свідченням цього є те, що Володимир Любомирович поєднував роботу у відділі виховної роботи, науковому відділі, викладацькою діяльністю із редакційно-видавничою роботою в «Літописі».

Як молодий керівник, який розумів запити і інтереси студентської молоді Володимир Брославський зосередився на пошуку нових форм і підходів до співпраці з молоддю.